

Fővárosi Bíróság  
1027 Budapest, Csalogány u. 47-49.  
11.K 33.105/2009/5.

**A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!**

A bíróság a dr. Vass Gellért ügyvéd által képviselt SONNENLICHT SP Kft. (Mosonmagyaróvár) felperesnek a dr. László Ildikó Katalin ügyvéd által képviselt GAZDASÁGI VERSENYHIVATAL (Budapest) alperes ellen versenyügyben hozott - Vj-108/2008/41. - közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő

**ÍTÉLETET:**

A bíróság felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a bíróság felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 40.000.- (negyvenezer) forint perköltséget, mely összeg már az általános forgalmi adó összegét is tartalmazza.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, amelyet a Fővárosi Ítéletáblához címzetten 3 példányban jelen bírósághoz kell benyújtani.

**INDOKOLÁS:**

Az alperes a Vj-108/2008/41. számú határozatával megállapította, hogy felperes a fogyasztók megtévesztésére alkalmas magatartást tanúsított, amikor tájékoztatásaiban azt állította, hogy

- a derékaljat, takarót és párnát magába foglaló Sunpower biokerámia alvásrendszer használata alkalmas a vér méregtelenítésére, mérgező és káros anyagok megsemmisítésére, a migrén és a neuralgia csökkentésére, ösztönzi a sejtek gyógyulását, sérült sejtek regenerálódását, a sejtszövetek termelését -

- a HerbalPower elnevezésű étrend-kiegészítő fogyasztása elősegíti a méregtelenítést, javítja a kedélyállapotot, koncentrációképeséget és az éberséget, serkenti a szexuális aktivitást és fájdalomcsillapító,

- a Hydrosana elektrolízises lábfürdő méregtelenítő hatású.

A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) alapján 500.000.- Ft bírság megfizetésére kötelezte felperest. A határozat indokolásából megállapítható, hogy a versenyfelügyeleti eljárás megindítására azért került sor, mert az alperes észlelte, hogy felperes a termékbemutatókon az értékesítők, valamint a [www.sonnenlicht.hu](http://www.sonnenlicht.hu) honlapon a SunPower, HerbalPower és az Earth Power termékcsaládok tagjait méregtelenítő, fájdalomcsillapító, immunerősítő, vérhígító stb. hatással ruházták fel, mely tájékoztatás sérthette a Tpv. III. fejezetének a fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásának tilalmára vonatkozó rendelkezéseket. Határozatában részletesen kitért a vizsgált magatartására, és pedig a SunPower biokerámia alvásrendszerhez kapcsolódóan megjelent tájékoztatásra, a HerbalPower energetizáló és a Hydrosana elektrolízises lábfürdővel kapcsolatos tájékoztatásra. A lefolytatott eljárás során készült vizsgálati jelentés azt állapította meg, hogy az árubemutatókon, a termékek hatásosságával kapcsolatban a használati utasításban szereplő javallatokon túlmenően túlzott reményeket keltő, bizonyos betegségek esetén gyógyulást ígérő eredményességű gyógyszer-elhagyási lehetőségekről esett szó. A vásárlók azt feltételezhették, hogy olyan terméket vásárolnak, amely egészségügyi panaszukat valóban eredményesen fogja csökkenteni, de a beígért hatás nem igazolt.

Rögzítette az eljárás alá vont álláspontját, aki kiemelte, hogy a Sonnenlicht a alvásrendszerhez tartozó termékek komfortérzést emelő textiltermékek, és ezek forgalmazásához nem szükséges tanúsítvány. A bemutatókon több ezer szórólapon terjesztenek, a szórólapon lévő ajándék termék mindig megegyezett a kapott ajándékkal, de a szórólapon szereplő ajándék képe mindenképpen illusztráció. Az eladókat köti a szerződés, akik csak a használati utasításban foglaltaknak megfelelő tájékoztatást adhatják az ügyfeleknek, amelyet több ellenőrrrel, rendszeresen személyesen ellenőriznek. Az általa készített tájékoztatás két csatornán került a fogyasztókhoz, egyrészt a világhálón keresztül, másrészt termékismertető, használati utasítások is kiadásra kerültek. A fogyasztók tisztességtelen befolyásolásáról üzleten kívüli termékértékesítés esetén a felperes szerint azért nincs értelme beszélni, mert 8 munkanap alatt a vásárlók a terméket kipróbálhatják. Az összes tulajdonságát megtapasztalhatják, másrészt a versenytársak hasonló termékeinek áráról is meggyőződhetnek.

A termékismertető kapcsán kiemelte, hogy az ún. „Kék Könyv” tartalma jelent meg a gyakorlatban, illetve tükröződött az interneten. A „Kék Könyv” első része használati utasítást, termékismertetőt tartalmaz, itt nem történik fogyasztóvédelmi, versenyjogi jogsérelem. A második részben sem, mert álláspontja szerint ott bemutatásra kerül, hogy a biokerámikus rostrendszer hőhatása milyen kedvező élettani hatásokat vált ki. A „Kék Könyv” második részében megfogalmazott kijelentések, levonások alátámasztása alapjául beszerezte dr. Hegyi Gabriella orvosi szakvéleményét is. Előadása értelmében ezeket az eszközöket nem kell orvostechikai eszközként nyilvántartásba venni.

Az étrend-kiegészítő termékcsaláddal kapcsolatban pedig kijelentette, hogy a vonatkozó szabályozás értelmében a gyártónak vagy az importőrnek kell nyilvántartásba vetetni a terméket étrend-kiegészítőként. Dokumentumokkal igazolta, hogy a gyártó/importőr a bejelentési, nyilvántartásba vételi kötelezettségének eleget tett, neki ezt nem kellett még egyszer megismételni. A vonatkozó szabályok szerint az Élelmiszerkönyv lehetővé teszi, hogy bizonyos állítások az étrend-kiegészítő vonatkozásában is megjelenjenek. A német gyártók termékleírásai álláspontja szerint igazolják, hogy a szóban forgó termékek rendelkeztek a kifogásolt tulajdonságokkal. A koreai iratok szerint az alvásrendszer vonatkozásában is hasonló megállapítást lehet tenni, továbbá a Vital Matte inframatracról szóló orvosfelhasználói szakvélemény szintén jogszerű magatartását igazolja. Az étrend-kiegészítőkről az interneten korlátozott ideig fennálló, ideiglenesen elérhető tájékoztatás gyakorlatilag nem jutott el közvetlenül a fogyasztókhoz. Ezeket a termékeket nagykereskedőn keresztül értékesítette.

A Hydrosana termékhez kapcsolódóan pedig azt emelte ki, hogy a csatolt orvosszakértői vélemény álláspontja szerint igazolja, hogy a termék méregtelenít.

Az alperes hivatkozva a Tpv. 8. § (1) és (2) bekezdésére, valamint a 9. §-ára és a 77. § (1) bekezdés d) pontjára, továbbá a 78. § (1) bekezdésére kiemelte, hogy a Tpv. III. fejezete szerinti versenyjogi értékelésekor a Tpv. 9. §-át is figyelembe véve a tájékoztatás összhatását kell megítélni. Ugyanis az határozza meg a tájékoztatás tartalmát, üzenetét, a perbeli esetre vonatkoztatva a lényeges tulajdonság a termék funkciója: gyógyhatása.

A felperes által közzétett tájékoztatás tartalmazza azt, hogy

- a derékaljat, takarót és párnát magába foglaló SunPower biokerámia alvásrendszer használata alkalmas a vér méregtelenítésére, mérgező és káros anyagok megsemmisítésére, a migrén és a neuralgia csökkentésére, ösztönzi a sejtek gyógyulását, segíti a sérült sejtek regenerálódását, a sejtszövetek termelését,
- a HerbalPower fogyasztása elősegíti a méregtelenítést, javítja a kedélyállapotot, a koncentrációképességet és az éberséget, serkenti a szexuális aktivitást és fájdalomcsillapító,
- a Hydrosana elektrolízises lábfürdő méregtelenítő hatású.

Az egészségre és élettani folyamatokra gyakorolt kedvező hatásra vonatkozó állításokat erősíti fel a tájékoztatásban szereplő olyan kifejezések és fordulatok használata is, melyek mind könnyedén társíthatók a gyógyítás és gyógyulás folyamatához. A tájékoztató anyag szerinti „infraterápia”, „mellékhatás nélküli”, „sok betegség esetében alkalmazható”, „krónikus panaszok csillapítása”, „egészségi állapot javítása és javulása”, „a gyomornál és a belekben fejti ki jótékony hatását”, „terápiás hatással van az emberi testre” szófordulatok ilyenek voltak. Mivel a kifogásolt tájékoztatás a termékek lényeges tulajdonságával volt kapcsolatos, a versenytanács szerint az adott piacon a fogyasztók érzékenysége miatt a tájékoztatás tartalma a versenyre kihatóan volt képes a fogyasztókat befolyásolni. Hangsúlyozta, hogy a tájékoztatásában közzétettekhez képest felperes nem bizonyította, hogy a versenyfelügyeleti eljárással érintett termékek a tájékoztatásokban szereplő tulajdonságokkal bírnak, azok használatával elérhetők az ígért hatások. Felperes termékeit szakhatóság nem vizsgálta. Nem csatolt be olyan klinikai vizsgálati eredményeket, amelyek alapján arra lehetne következtetni, hogy a vizsgált termékek a hivatkozott állítólagos gyógyhatással bírnának.

Az iratok között elfekvő orvosszakmai szakvélemény szerint a Hydrosana készülék komfortérzetet nyújtó, de nem gyógyászati eszköz. A Vital Matte inframatracról és a Sonnenlicht alvásrendszerről kiadott orvosfelhasználói szakvélemény nem fogadható el klinikai vizsgálati jelentésként. Ezen jelentésben is az olvasható, hogy a termékek komfortszint emelő hatásúak. A tudományos ismeret a természet objektív összefüggéseiről szerzett tudományággal a hivatásszerűen foglalkozó, abban szaktekintélynek számító személyek által a tudomány követelményeinek megfelelő módon igazolt tapasztalatok, általánosítások, fogalmak összessége. Nem tekinthetők tudományos ismeretnek a pozitív terméktapasztalatok, a betegektől és a kezelőorvosaitól származó vélemények. Konklúzióként rögzítette határozatában, hogy azt állapította meg, hogy a vizsgált termékeket szakhatóság a gyógyhatás, vagy bármilyen hatás megléte szempontjából nem vizsgálta, és klinikai vizsgálatok eredményei sem állnak rendelkezésre. A felperes nem bizonyította, hogy az általa közzétett tájékoztatásokban megfogalmazott kijelentések megfelelnek a valóságnak. Ezért a Tpvt. 8. § (2) bekezdés a) pontja alapján magatartása a fogyasztók megtévesztésére alkalmas volt, sértve ezzel a Tpvt. 8. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezést.

Lényeges tulajdonságának minősítette a terméknek az alperes a termékkel kapcsolatos bármilyen hatósági vizsgálat (engedélyezési eljárás) lefolytatásának tényét. Azonban a felperes termékeit az általa közzétett hatások vonatkozásában hatóság nem vizsgálta. Miután a termékeket szakhatóság a gyógyhatás vagy bármilyen hatás megléte szempontjából nem vizsgálta, így megállapította, hogy a hatósági vizsgálat hiányának elhallgatása miatt a Tpvt. 8.§ (2) bekezdés b) pontja alapján a fogyasztók megtévesztésére alkalmas volt felperes magatartása, sértve ezáltal a Tpvt. 8. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezést. Ezért a Tpvt. 78. §-a alapján a jogsértés megállapítása mellett bírság kiszabását is indokoltnak tartotta, és 500.000.- Ft bírságot szabott ki.

Felperes a határozattal szemben a Fővárosi Bírósághoz keresetet terjesztett elő. Kérte, hogy a bíróság helyezze hatályon kívül a határozatban foglaltakat és állapítsa meg, hogy felperes a fogyasztók megtévesztésére alkalmas magatartást nem tanúsította, amikor a SunPower alvásrendszerről, a HerbalPower étrend-kiegészítőről, valamint a Hydrosana elektrolízises lábfürdőről tájékoztatásaiban a határozatban taxatív felsorolt és megjelölt tulajdonságokat állította volna. Az alperesi vizsgálat három termékcsoportha korlátozódott, az alvásrendszerhez tartozó termékcsoportha, az étrend-kiegészítőkre és a lábfürdőre. Hangsúlyozta, hogy alapvető logikai hiba az alperes érvelésében a tájékoztatási formák és a befolyásolt fogyasztók csoportjainak összemosása, valamint a Legfelsőbb Bíróság egy olyan korábbi ítéletére, mint a döntéshozatal alapjára hivatkozni, ami nem hasonlítható össze ezzel az esettel. Az LB döntésében egy szeszesital címkéjén található formákat, szavakat, jeleket ítélte úgy meg, hogy azok egyenként nem is, de összehatásukban alkalmasak voltak a fogyasztók megtévesztésére. Azonban esetünkben egy átlag vásárló nem látja az internetes tájékoztatást, a születésnap szórólapot és az előadás szóban elhangzott anyagát sem hallja egyszerre. Az egyik vásárló egy születésnap lapon található tájékoztatás alapján vásárolt, a másik előadáson rendelt terméket, a harmadik internetes webáruházban rendelt stb. A tájékoztatás összehatásának megítélése nem alapítható olyan tájékoztatásokra, amelyek nem jutottak el a vásárlóhoz, illetve olyan befolyásolt személyekre, akik nem vásároltak. Azonban az alperes ezt a gyakorlatot folytatja.

Álláspontja értelmében az információs és fogyasztói halmaz elkülöníthető részekben

vizsgálendő, amely egyértelműen kizárja az alperes által megállapított jogsértés lehetőségét. A többfajta értékesítés és a vevőinek vagy a tájékoztatott személyek körének áttekinthető formában történő leírása érdekében pontokba gyűjtötte és e formában cáfolta az alperesi határozatban kifogásoltakat.

Az alperes a Sonnenlicht SP Kft. négyféle tájékoztatási formájában keresett kifogásokat.

1. Az internetes (webáruház) tájékoztatásban (Vj-108/2008/4., Vj-108/2008/4/1. Vj-108/2008/4/5.),
2. Az ún. „Kék Könyv” tartalmában (azaz a Sonnenlicht ágynemű-garnitúra tájékoztató füzetben) (Vj-108/2008/4., Vj-108/2008/2/13.),
3. A születésnapos szórólapban, melyen a Hydrosana lábfürdővel kapcsolatban a tisztít és méregtelenít kifejezést kifogásolták (Vj-108/2008/4/4., Vj-108/2008/15/7.), valamint
4. Az eladások szóban elhangzott anyagában.

Ezekről nyilatkozott az alperesi tárgyaláson, aki a nyilatkozatokat nem cáfolta, azonban szisztematikusan figyelmen kívül hagyta, hogy

1. Az internetes webáruházat nem indította el, mindössze tesztelési fázisban volt időszakosan, néhány napon néhány óráig elérhető, így internetes vásárlója sem volt, pedig a web oldal eredeti célja az lett volna.

Az alperes a Vj-108/2008/01. végzésében megállapította, hogy a [www.sonnenlicht.hu](http://www.sonnenlicht.hu) weboldal nem elérhető. A Vj-108 vizsgálati jelentés 4.2. pontjában megállapítja: „...az eljárásnak nem sikerült feltárni azt az időtartamot, ameddig a fenti tartalmak elérhetőek voltak...” Ennek ellenére az alperes határozatában a honlapon található 20682. „Látogatók” számértéket minden kétséget kizáróan egy egzakt statisztikai értéként kezeli. Erre a számra alapozza a befolyásolt fogyasztók mennyiségét. Ugyanitt az áll a jegyzőkönyvben, hogy „...a webtárhely szolgáltatója sem tudta megerősíteni a fenti adatot, hiszen akár fiktív kiinduló számot is feltüntethetett az oldal szerkesztője...” Mellékelte egy weboldal programozónak a nyilatkozatát, aki kijelenti, hogy ezen számértékek nem statisztikai adatokat szolgálnak, és tesztfázisban vagy normál menetben is bármikor változtathatók. Azt állította, hogy internetes tájékoztatás nem történt. Az ilyen módon befolyásolt, megtévesztett vásárlók száma nulla, így az internetről másolt szöveg a határozat döntési részét nem befolyásolhatja.

2. A „Kék Könyv” két részből áll, a tájékoztató füzet egy igényesen szerkesztett leírás, amely egyrészt a termékjellemzőket korrekt módon taglalja, másrészt a földön előforduló fizikai jelenségek hatásairól igazolt, természettudományos tényekről olvasmányosan tájékoztatja a vásárlókat.

3. A Hydrosana lábfürdőhöz kapcsolódóan pedig azt emelte ki, hogy az csak méregtelenítést szolgált, a készülék nem orvostechnikai eszköz, mint ahogy azt a használati utasításban ki is emeli. A méregtelenítés nem gyógyászati, hanem kozmetikai, közérzetjavítással kapcsolatos, továbbá harmonikus kiegyensúlyozott életvitellel kapcsolatosan is használatos fogalom. Még akár azt is jelentheti, hogy „nem leszünk mérgesek, elszáll a mérgünk, megnyugszunk”. Nem azt jelenti, hogy a termék gyógyít, különösen akkor nem, ha a használati utasításában külön ki is emeli, hogy a termék nem orvostechnikai termék.

4. A felperes előadás-anyagában foglaltakra is hivatkozik az alperes, amelyeket a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hivatal állapított meg. Ezen megállapítások jogosságát is vitatta, mert a

hivatal megállapításai nem hitelt érdemlőek, nem rendelkeznek jogerős határozattal, amellyel kapcsolatban felperest e tekintetben elmarasztalták. A felperes szerződéses megbízás formájában biztosít lehetőséget bemutatóin az előadóknak, az ott elhangzottakért a megbízottak felelnek. A hatóság megállapításai hogyan extrapolálhatók, amikor a vizsgált előadáson 30-50 személy vesz részt, azonban a felperes heti 2-3000 személynek tart előadásokat. Az előadó érdeke egyébként, hogy a termékről ne állítson gyógyító hatásokat, hiszen a vásárló a használati utasításból ennek ellenkezőjét tudhatja. Fontos, hogy a vevő a termék átvétele után 8 napon belül a vásárlástól elállhat.

Az alperes felrótta felperesnek a hatósági vizsgálat hiányának elhallgatását, azonban már többször elmondta, leírta, kihangsúlyozta, hogy termékei nem orvostechikai eszközök, emiatt nincs és nem is kell hatósági vizsgálatnak, dokumentációnak lennie. Összegezve megállapítható, hogy felperes mindent megtett a korrekt tájékoztatás érdekében, azaz a termékek használati utasításaiban mindig fel van tüntetve, hogy „A termék nem orvostechikai eszköz”, a termékekről orvosszakmai tanulmányt készített, amelyekből megfelelően idéz részeket. Az alperes által tett, ezektől eltérő állítások nem igazolhatók. Ezért a bíróság kiszabása nem megalapozott.

Az alperes felperes keresetének elutasítását kérte nyilatkozatában határozatának helybenhagyásával annak helytállósága okán. A felek egymással szemben perköltséget igényeltek.

A bíróság megállapította, hogy felperes keresete - az alábbiak szerint - **nem alapos**.

A Tpvt. 8. § (1) bekezdésének első mondata szerint tilos a gazdasági versenyben a fogyasztókat megtéveszteni. A törvény alkalmazásában fogyasztó a megrendelő, a vevő és a felhasználó. Ugyanezen § (2) bekezdés a) és b) pontja értelmében a fogyasztók megtévesztésének minősül, ha:

- a) az áru ára, lényeges tulajdonsága - így különösen összetétele, használata, az egészséges környezetre gyakorolt hatása, valamint kezelése, továbbá az áru eredete, származási helye, beszerzési forrása vagy módja - tekintetében valótlan tény, vagy valós tény megtévesztésre alkalmas módon állítanak, az árut megtévesztésre alkalmas árujelzéssel látják el, vagy az áru lényeges tulajdonságairól bármilyen más, megtévesztésre alkalmas tájékoztatást adnak;
- b) elhallgatják azt, hogy az áru nem felel meg a jogszabályi előírásoknak vagy az áruval szemben támasztott szokásos követelményeknek, továbbá, hogy annak felhasználása a szokásostól lényegesen eltérő feltételek megvalósítását igényli.

A Tpvt. 9. §-a szerint a használt kifejezéseknek a mindennapi életben, illetve a szakmában elfogadott általános jelentése az irányadó annak megállapításánál, hogy a tájékoztatások a fogyasztók megtévesztésére alkalmasak-e.

A Tpvt. 78. § (1) bekezdése alapján a versenytanács bíróságot szabhat ki azzal szemben, aki a Tpvt. rendelkezéseit megsérti. A bíróság összege legfeljebb a vállalkozás, illetve annak - a határozatban azonosított - vállalkozáscsoportnak a jogsértést megállapító határozat meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevételének tíz százaléka lehet, amelynek a bírósággal sújtott vállalkozás a tagja.

A Tpvt. 78. § (3) bekezdése szerint a bíróság összegét az eset összes körülményeire - így

különösen a jogsérelem súlyára, a jogsértő állapot időtartamára, a jogsértéssel elért

előnyre, a jogsértő felek piaci helyzetére, a magatartás felróhatóságára, az eljárást segítő együttműködő magatartására, a törvénybe ütköző magatartás ismételt tanúsítására -tekintettel kell meghatározni. A jogsérelem súlyát különösen a gazdasági verseny veszélyeztetettségének foka, a fogyasztói érdekek sérelmének köre, kiterjedtsége alapozhatja meg.

A kiemelt rendelkezések összevetésével a bíróság arra kíván rámutatni, hogy a gazdasági verseny szabadságának és tisztaságának megóvása a fogyasztók érdekeinek védelme szempontjából is alapvető jelentőségű. A törvény a fogyasztó alatt a megrendelőt, a vevőt és a felhasználót érti. A fogyasztó úgy határozható meg, hogy fogyasztónak minősül az, aki a gazdasági tevékenység körén kívül árut, illetőleg szolgáltatást rendel, kap, használ, továbbá az, aki az áruval, illetve a szolgáltatással kapcsolatos tájékoztatás címzettje.

A kiemelt rendelkezésből az is megállapítható, hogy a Tpv. 8. § (2) bekezdése a teljesség igénye nélkül alpontokba sorolja fel azokat a típus magatartási formákat, amelyeket a fogyasztók megtévesztésének minősít. Így az áruval vonatkozó megtévesztés jellegzetes fajtája az áru lényeges tulajdonságaira, így összetételére, használatára, egészségre és környezetre gyakorolt hatására, kezelésére, származási helyére, eredet-megjelölésére vonatkozó, félrevezető tájékoztatás.

Fentiekből kiindulva a bíróság az alperessel egyezően azt állapította meg, hogy a termék lényeges tulajdonsága az, hogy annak használata, fogyasztása alkalmas-e vagy sem gyógyhatás, vagy az egészségre, testi vagy lelki sérülésekre, folyamatokra, az értelmi állapotra, illetve az ember külső megjelenésére gyakorolt bármilyen más kedvező hatás kifejtésére. Osztotta a bíróság az alperes álláspontját, hogy a felperes által közzétett fogyasztói tájékoztatás képes volt befolyásolni a gazdasági versenyre is kihatóan a fogyasztókat, és a felperes által közzétett tájékoztatás a termékek lényeges tulajdonságával volt kapcsolatos (alperesi határozat 33, 35. pontja).

Helytállóan hivatkozott határozatában arra is az alperes, hogy a tájékoztatásban említett termékeket szakhatóság a gyógyhatás vagy bármilyen más hatás megléte szempontjából nem vizsgálta, és klinikai vizsgálatok eredményei sem álltak rendelkezésre. Felperes nem bizonyította (Pp. 164. §), hogy az általa közzétett tájékoztatásokban megfogalmazott kijelentések megfelelnek a valóságnak. Ebből következően megalapozatlan az alperesi határozat 34. pontjában kiemelt állítások hivatkozása a tájékoztatásaiban, így a tájékoztatása a bíróság olvasatában is a fogyasztók megtévesztésére alkalmas volt, miután megsértette a Tpv. 8. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezést, és pedig azon rendelkezést, hogy tilos a gazdasági versenyben a fogyasztókat megtéveszteni.

A megtévesztés fogalmilag tévedésbe ejtés vagy tévedésben tartás. A tájékoztatás a fogyasztók megtévesztésére ezért akkor alkalmas, ha a benne megfogalmazott állítások valótlanságára figyelemmel őket tévedésbe ejtheti vagy tévedésben tarthatja. A jelen esetben a felperesi tájékoztatás a fogyasztók megtévesztésére objektíve alkalmas volt, mert igazolt tudományos ismeretek hiányában állított gyógyhatást, egészségre és élettani folyamatokra gyakorolt kedvező hatást a felperesi termékekről. A perbeli tájékoztatásokban szereplő információk így kellő alapot adhattak arra, hogy az átlagfogyasztóban téves képzetek alakuljanak ki az igénybe venni kívánt termékek várható egészségügyi hatásairól.

A Tpv. 8.§-ának (1) és (2) bekezdései a fogyasztók tisztességtelen befolyásolására



alkalmas tájékoztatást tilalmazzák, így a sérelem a megtévesztésre alkalmas információk közreadásával megvalósult, a jogsértés megállapítható.

A fentieket alapul véve a bíróság nem osztotta felperesnek a tájékoztatások összhatásához kapcsolódóan előadott kereseti érvelését sem, ugyanis megállapította, hogy az alperesi határozat azon alapul, hogy a fogyasztó összhatásában milyen üzenetben részesülhet egy adott tájékoztatás észlelése, tartalmának megismerése alapján. Az alperesi határozatból a bíróság azt állapította meg, hogy az alperes éppen az egyes, adott tájékoztatás észlelése, tartalmának megismerése alapján rögzítette, hogy a fogyasztó összhatásában milyen üzenetben részesülhetett. A határozat nem azon alapul, hogy a fogyasztó az összes tájékoztatásban közreadott összes tájékoztatás összhatása alapján mire következtethetett.

Felperes keresetében arra is hivatkozott, hogy az interneten nem adott közre tájékoztatást, illetve a látogatók számára történő hivatkozás megalapozatlan; a számláló nem valós értéket képviselt. A felperes okirati bizonyítékokkal nem támasztotta alá az alperesi bizonylatokkal szemben az általa előadottakat. Ugyanakkor osztotta az alperes határozatában elfoglalt álláspontját a bíróság, miután maga a határozat sem tulajdonított nagy súlyt az interneten megjelent tájékoztatásnak éppen a tájékoztatás közreadásának bizonytalan időtartama miatt, amelyre vonatkozóan a határozat 66. pontja megállapítást is rögzít a körben, hogy mivel a jogsértés vagy jogsértő állapot időtartamának pontos meghatározására nem került sor, így az időtartamra vonatkozó tényezőt a versenytanács sem súlyosbító, sem enyhítő körülményként nem vette figyelembe. Felperes a hivatkozásokon túlmenően pedig azt nem bizonyította, hogy az interneten közzétett tájékoztatással érintett fogyasztói kör, nem az alperes által megjelölt érzékeny, speciális fogyasztói kört ölelte fel, ezért a bíróság felperes keresetét e körben elutasította.

Helytállóan rögzítette nyilatkozatában az alperes, hogy felperes a számláló értékéhez kapcsolódóan nem nyilatkozott, illetve nem igazolta, hogy az általa meghatározott kérdéses érték nem a valós látogatottsági adatot mutatja, hanem azt önkényesen magas értéken tartották, megváltoztatták, vagy az más okokból nem a tényleges helyzetet mutatja.

Felperes az elvi kifogásokon túlmenően konkrét bizonyítékokkal állítását az alperesi megállapítással szemben nem bizonyította, ezért a bíróság felperes keresetét e körben is elutasította.

Felperes kereseti érvelésére, amelyet az általa közzétett tájékoztatások szerinti gyógyhatás, illetve méregtelenítő hatás kapcsán adott elő, a bíróság hangsúlyozza, hogy a fogyasztókhöz eljuttatott tájékoztatásokban megfogalmazott információk valóságtartalmát minden esetben a közreadónak (felperesnek) kell igazolnia. A tényállás tisztázási kötelezettség az alperest a körben terheli, hogy a Tpv. 9. §-ának figyelembevételével elemezni köteles a fogyasztóknak szóló tájékoztatásokban megfogalmazott állítások gyógyhatásra utalnak-e vagy sem. Ha a tájékoztatások alkalmasak ilyen hatás kiváltására, illetve ilyen hatást fogalmaznak meg, akkor a jogsértés megállapítható, amennyiben az állítások valóságnak való megfelelését felperes hatósági engedéllyel vagy más módon, a tudományos alátámasztottsággal szemben támasztott követelményeknek megfelelően, tudományos ismeretekkel nem bizonyítja. A bíróság álláspontja értelmében felperes ennek a lefolytatott versenyfelügyeleti eljárásban, valamint a bírósági eljárásban sem tett eleget.

Nem bizonyította, hogy a versenyfelügyeleti eljárásban érintett termékek a tájékoztatásokban szereplő tulajdonságokkal bírnak, azok használata révén elérhetők az ígért hatások. Nem vizsgálta termékeit a gyógyító hatások vonatkozásában sem, és nem csatolt olyan klinikai vizsgálati eredményeket, amelyek alapján arra lehetne következtetni, hogy a tájékoztatásban szereplő gyógyhatással bírnak a termékei. Az alperes határozatának 46-56. pontjaiban részletesen levezeti a bíróság által is elfogadható módon, hogy a felperes által beszerzett orvosszakértői vélemény miért nem elégíti ki a tájékoztatásaiban közzétett közlésekkel szemben megfogalmazott alperesi követelményeket. Megjegyzi a bíróság, hogy a csatolt jelentések értelmében a felperes által reklámozott termékek komfortemelő hatásúaknak minősülnek. Vagyis az alperesi határozat 7. pontjában tételesen felsorolt állítások cáfolatát nem adják. Ebből következően a felperes által idézett Yamamoto Intézet - dr. Hegyi Gabriella - által adott vélemény nem alkalmas arra, hogy egy adott termék betegségeket megelőző, kezelő, gyógyító hatását tudományos ismeretekkel támassza alá, ennek bizonyítása alapjául mélyrehatóbb vizsgálatokra van szükség. A lefolytatott vizsgálatot követően lehet a termékről gyógyhatást állítani.

Bár keresetében arra hivatkozott felperes, hogy a Hydrosana termékhez kapcsolódóan a méregtelenítés nem orvosi kifejezés, azonban a termékhez készült orvosszakmai szakvéleménnyel kívánja cáfolni az alperesi megállapítást, és pedig a Yamamoto Intézettől dr. Hegyi Gabriella által írtakkal. Ebből következően a bíróság helyállónak találta az alperes határozatában elfoglalt álláspontját, melynek alapján a bizonyíték nem nyugodhat izolált eset ismertetéseken, véletlenszerű tapasztalatokon, és olyan beszámolókon, véleményeken, amelyek nélkülözik a tudományos értékeléshez szükséges feltételeket, eszközöket, és tudományos ismeretekkel nem alátámasztottak. Márpedig felperes viszonylatában ez áll fenn.

Felperes a bírósági tárgyaláson hangsúlyozta, hogy termékei nem minősülnek orvostechnikai eszköznek, így nem is kellett volna bevizsgáltatnia őket.

Felperes érvelésére a bíróság hangsúlyozza, hogy az alperes kötelezettsége ilyen esetben is arra terjed ki, hogy vizsgálnia kell (Tpvt. 9. §), hogy a fogyasztóknak szóló tájékoztatásokban megfogalmazott állítások gyógyhatásra utalnak-e vagy sem. Ha a tájékoztatások mint perbeli esetben is ilyen hatást fogalmaznak meg, akkor a jogsértés megállapítható.

Az alperesnek nem kellett azt vizsgálnia az orvostechnikai eszköznek nem minősülő termék esetén, hogy a termék gyógyhatás kiváltására alkalmas-e vagy sem. Azt kellett vizsgálnia, hogy a Tpvt. 9. §-ának figyelembevételével a fogyasztónak szóló tájékoztatásokban megfogalmazott állítások gyógyhatásra utalnak-e vagy sem. Ha a tájékoztatás ilyen hatást fogalmaz meg, akkor a jogsértés megállapítható, felperes esetében még azon oknál fogva is, hogy a tájékoztatásban közzétett termékeket szakhatóság a gyógyhatás vagy bármilyen hatás megléte szempontjából nem vizsgálta, így az alperesi határozat a hatósági vizsgálat hiányának elhallgatása miatt is jogszerűen állapította meg a Tpvt. 8. § (2) bekezdés b) pontjában foglaltakra hivatkozással, hogy felperes tájékoztatása a fogyasztók megtévesztésére alkalmas volt, mert megsértette a Tpvt. 8. § (1) bekezdésében foglaltakat, mely szerint tilos a gazdasági versenyben a fogyasztókat megtéveszteni. Ugyanis a bíróság álláspontja értelmében a méregtelenítés fogalom is feltételez gyógyhatáshoz fűződő tartalmat.

Nem osztotta a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság határozataihoz kapcsolódóan előadott felperesi érvelést sem a bíróság. Az alperes határozata 10-12. pontjaiban a vizsgált magatartás körében utal ugyan a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság eljárására, azonban sem a bíróság összegét, sem a felperesi magatartást nem ezek alapján ítéli meg, hanem a felperesnek a közzétett tájékoztatásaiban megfogalmazott fogyasztókra gyakorolt hatását minősíti a Tpvt. vonatkozó rendelkezései alapján (határozat 33, 36. pontja).

A bíróság kiszabásával összefüggésben a bíróság álláspontja szerint az alperesi határozat megfelelően indokolt. A Tpvt. 78.§-a szerinti körülményeket az alperes helyesen vette számba, és azokat súlyuknak, nyomatékuknak megfelelően értékelte. Az eset összes, az alperes által vizsgált körülményére tekintettel, a bíróság úgy ítélte meg, hogy a felperessel szemben kiszabott bírság összege eltúlzottnak nem tekinthető, mértéke a törvényes célokkal arányban áll, azok eléréséhez szükséges és egyben elégséges is.

Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy az alperes határozata nem jogszabálysértő a felperes által kifogásolt körben, ezért a felperes keresetét elutasította a Pp. 339. § (1) bekezdése alapján.

Miután felperes a keresetlevelén az illeték összegét hiánytalanul lerótta, ezért annak összegéről a bíróságnak rendelkeznie nem kellett.

A fellebbezés lehetőségét a Pp. 340. § (2) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2010. február 18.

Dr. Kopinja Mária s.k.  
bíró